

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 3/2016-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. januára 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného spoločnosťou REKEN & PARTNERS Law Firm s. r. o., Tichá 45, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Boris Reken, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 6 S 80/2009 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Sžo 60/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. októbra 2014 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 S 80/2009 (ďalej aj „napadnuté konanie krajského súdu“) a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Sžo 60/2013 (ďalej aj „napadnuté konanie najvyššieho súdu“).

K priebehu napadnutých konaní sťažovateľ uviedol:

„- 25.05.2009 bola podaná žaloba na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. k.: 19103/2009-1214 zo dňa 05.05.2009, dôkaz - v spise pod sp. zn. 2 Sžo/60/2013, resp. pod sp. zn. 6 S/80/2009,

- 16.10.2009 bolo krajskému súdu doručené vyjadrenie (datované dňa 05.10.2009) Colného riaditeľstva SR k odvolaniu žalobcu v právnej veci o preskúmanie rozhodnutia generálneho riaditeľstva Colného riaditeľstva č. 19103/2009-1214 zo dňa 05.10.2009, dôkaz - v spise pod sp. zn. 2 Sžo/60/2013, resp. pod sp. zn. 6 S/80/2009,

- 10.03.2010 o 11.00 h som sa spolu so svojim právnym zástupcom na základe písomného predvolania dostavil na krajský súd, pričom nám bolo oznámené, že na písomnom predvolaní na pojednávanie je uvedený omylom nesprávny dátum (správny dátum mal byť 11.03.2010), dôkaz - v spise pod sp. zn. 2 Sžo/60/2013, resp. pod sp. zn. 6 S/80/2009,

- 22.04.2010 bol krajskému súdu doručený list datovaný dňa 19.04.2010, ktorým právny môj zástupca ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní, vytýčeného na deň 29.04.2010, z dôvodu kolízie, dôkaz - v spise pod sp. zn. 2 Sžo/60/2013, resp. pod sp. zn. 6S/80/2009,

- 29.04.2010 bol vydaný Rozsudok krajského súdu sp. zn. 6S/80/2009 (krajský súd zamietol žalobu sťažovateľa, pozn.), dôkaz - v spise pod sp. zn. 2 Sžo/60/2013, resp. pod sp. zn. 6 S/80/2009,

- proti rozhodnutiu krajského súdu sp. zn. 6 S/80/2009 som v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal odvolanie, dôkaz - v spise pod sp. zn. 2 Sžo/60/2013, resp. pod sp. zn. 6 S/80/2009,

- 24.06.2010 bolo doručené krajskému súdu vyjadrenie Colného riaditeľstva SR k môjmu odvolaniu proti Rozsudku Krajského súdu v Košiciach 6 S/80/2009, dôkaz - v spise pod sp. zn. 2 Sžo/60/2013, resp. pod sp. zn. 6 S/80/2009,
- 14.07.2010 bolo vydané uznesenie krajského súdu o vrátení súdneho poplatku v sume 99,50 €, dôkaz - v spise pod sp. zn. 2 Sžo/60/2013, resp. pod sp. zn. 6 S/80/2009,
- 15.06.2011 bol vydaný Rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 2 Sžo/214/2010 (najvyšší súd potvrdil rozsudok krajského súdu z 29. apríla 2010, pozn.), dôkaz - v spise pod sp. zn. 2 Sžo/60/2013, resp. pod sp. zn. 6S/80/2009...
- 24.07.2013 vydaný nález ústavného súdu sp. zn. 519/2012 zo dňa 24.07.2013. Ústavný súd v posudzovanom prípade pod sp. zn. IV.ÚS 519/2012-116 rozhodol, že postupom najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Sžo/214/2010 a jeho rozsudkom bolo porušené moje základné právo podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, dôkaz - v spise pod sp. zn. 2 Sžo/60/2013, resp. pod sp. zn. 6S/80/2009,
- 28.10.2013 som doručil najvyššiemu súdu podanie - Zásadné námietky k rozsudku najvyššieho súdu 2 Sžo/214/2010, dôkaz - v spise pod sp. zn. 2 Sžo/60/2013, resp. pod sp. zn. 6 S/80/2009,
- 13.01.2014 som doručil najvyššiemu súdu podanie - Zásadné námietky (doplnenie) k rozsudku najvyššieho súdu 2 Sžo/214/2010, dôkaz v spise pod sp. zn. 2Sžo/60/2013, resp. pod sp. zn. 6S/80/2009,
- 03.02.2014 som doručil najvyššiemu súdu podanie - Zásadná námietka - neexistencia príkazov na použitie informačno-technických prostriedkov v administratívnom spise, dôkaz - v spise pod sp. zn. 2 Sžo/60/2013, resp. pod sp. zn. 6 S/80/2009,
- 14.02.2014 som doručil najvyššiemu súdu podanie - Zásadná námietka hmotnoprávných ustanovení pri aplikácii zákona č. 200/1998 Z. z., dôkaz - v spise pod sp. zn. 2 Sžo/60/2013, resp. pod sp. zn. 6S/80/2009,
- 19.03.2014 vydané Uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 2 Sžo/60/2013, dôkaz - v spise pod sp. zn. 2 Sžo/60/2013, resp. pod sp. zn. 6 S/80/2009,
- 17.04.2014 som doručil krajskému súdu podanie - Námietka zásadného právneho významu (nezákonnosť príkazov informačno-technických prostriedkov), dôkaz - v spise pod sp. zn. 2 Sžo/60/2013, resp. pod sp. zn. 6 S/80/2009,

- 17.04.2014 som doručil krajskému súdu podanie - Námietka zásadného právneho významu (o absencii ustanovení Trestného poriadku...), dôkaz - v spise pod sp. zn. 2 Sžo/60/2013, resp. pod sp. zn. 6 S/80/2009,
- 23.04.2014 som doručil krajskému súdu podanie - Predloženie listinných dôkazov, dôkaz -v spise pod sp. zn. 2 Sžo/60/2013, resp. pod sp. zn. 6 S/80/2009,
- 14.06.2014 som podal na krajský súd podanie - Upresňujúce námietky (k rozhodnutiu RCÚ MI č. 14/2009-5334...), dôkaz - v spise pod sp. zn. 2 Sžo/60/2013, resp. pod sp. zn. 6 S/80/2009,
- 20.06.2014 som podal na krajský súd podanie - Predloženie dôkazu (Uznesenia vyšetrovateľa PZ sp. zn. ČVS:SKIS-61/BKOK-V-2014 zo dňa 13.06.2014), dôkaz - v spise pod sp. zn. 2 Sžo/60/2013, resp. pod sp. zn. 6 S/80/2009,
- 21.06.2014 som podal na krajský súd podanie - Predloženie listinného dôkazu (Mgr. Turan, ÚŠP GP SR, s. zn. VII/2 Gv 190/08-198), dôkaz - v spise pod sp. zn. 2 Sžo/60/2013, resp. pod sp. zn. 6 S/80/2009,
- 21.08.2014 som podal na krajský súd podanie - Predloženie dôkazu (Rozsudok Okresného súdu v Trebišove sp. zn. 1 T/28/2012 zo dňa 19.06.2014), dôkaz - v spise pod sp. zn. 2 Sžo/60/2013, resp. pod sp. zn. 6 S/80/2009.“

Sťažovateľ v sťažnosti taktiež uviedol, že:

„Od momentu (24.07.2013) zrušenia rozsudku najvyššieho súdu sp. zn. 2 Sžo/214/2010 a vrátenie veci najvyššiemu súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie a neskôr vrátenia veci krajskému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie, neboli vykonané žiadne právne relevantné procesné úkony, ktoré by smerovali k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa nachádzam v ničím neospravedliteľnej dlhej dobe súdneho konania...“

Dovoľujem si uviesť, že, podľa môjho názoru, namietané konanie nepredstavuje z hľadiska zložitosti veci a dokazovania vec, ktorú je možné považovať za právne a fakticky zložitú, naopak, ide o veľmi jednoduchú vec, rovnako po skutkovej ako i právnej stránke.

Podľa môjho názoru nie je spravodlivé, že o tak závažnom zásahu do základných práv a slobôd, akým prepustenie zo služobného pomeru (strata zamestnania) nepochybne je, do dnešného dňa nebolo právoplatne rozhodnuté.“

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom orgánu verejnej moci - Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Župné námestie č. 13, 814 90 Bratislava, v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Sžo/60/2013 (pôvodne pod. sp. zn. 2 Sžo/214/2010), porušené bolo.

2. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom orgánu verejnej moci - Krajského súdu v Košiciach, Štúrova 29, 041 51 Košice, v konaní vedenom pod sp. zn. 6S/80/2009, porušené bolo.

3. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Sžo/60/2013 (pôvodne pod. sp. zn. 2 Sžo/214/2010) sa prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

4. Krajskému súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 6 S/80/2009 sa prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

5. [REDAKOVANÉ] sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 16 000 € (slovom šestnásť tisíc eur), ktoré sú povinní Najvyšší súd Slovenskej republiky a Krajský súd v Košiciach vyplatiť sťažovateľovi spoločne a nerozdielne povinní a to do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

6. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] náhradu trov právneho zastúpenia, ktorá je splatná do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet právneho zástupcu sťažovateľa JUDr. Borisa Rekena.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenšej pochybnosti javí ako neopodstatnený (napr. III. ÚS 199/02).

O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti smerujúcej proti zbytočným priet'ahom v súdnom konaní ide predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktorý vylučuje, aby ten orgán (okresný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (III. ÚS 263/03, IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, III. ÚS 342/08).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy označený všeobecný súd meritórne rozhodol pred jej podaním (II. ÚS 184/06), a preto už k namietanému porušovaniu týchto práv nečinnosťou tohto súdu v čase doručenia sťažnosti nemohlo dochádzať (m. m. II. ÚS 387/06).

1. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Sžo 60/2013

Zo sťažnosti a z obsahu spisového materiálu vyplýva, že najvyšší súd v napadnutom konaní právoplatne rozhodol uznesením sp. zn. 2 Sžo 60/2013 z 19. marca 2014, ktorým rešpektujúc právny názor ústavného súdu vyslovený v náleze sp. zn. IV. ÚS 519/2012 z 24. júla 2013 zrušil rozsudok krajského súdu sp. zn. 6 S 80/2009 z 29. apríla 2010 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd konštatuje, že najvyšší súd v napadnutom konaní právoplatne rozhodol ešte pred doručením sťažnosti ústavnému súdu, a preto už nemohol v čase doručenia sťažnosti v ňom spôsobiť prietahy a nemohol už ani porušovať sťažovateľom v sťažnosti označené práva.

Keďže teda sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom najvyššieho súdu v napadnutom konaní sťažnosťou doručenou ústavnému súdu až 15. októbra 2014, t. j. v čase, keď najvyšší súd už v napadnutej veci nekonal, v dôsledku čoho už k porušovaniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru jeho postupom nemohlo dochádzať, ústavný súd sťažnosť v tejto časti v súlade s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Ústavný súd ešte poznamenáva, že na uvedenom závere nič nemení ani skutočnosť, že sťažovateľ podal odvolanie proti uzneseniu krajského súdu sp. zn. 6 S 80/2009 z 2. marca 2015, ktorým bolo predmetné konanie prerušené do právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Trebišov sp. zn. 1 T 42/2014, pretože o uvedenom odvolaní rozhodol najvyšší súd v samostatnom konaní 18. novembra 2015, a vzhľadom na jeho dĺžku je možné konštatovať, že vo veci bolo rozhodnuté bez zbytočných prietáhov, pričom súdny spis bol spolu s rozhodnutím krajskému súdu expedovaný 3. decembra 2015.

2. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 S 80/2009 (osobitne po zrušení jeho rozsudku z 29. apríla 2010)

Ústavný súd sa zaoberal aj časťou sťažnosti, v ktorej sťažovateľ namietal, že podľa jeho názoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 S 80/2009 mali vzniknúť zbytočné prietahy, čím malo dôjsť aj k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08).

Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že nie každý prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne.

V prípade, ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (a čl. 6 ods. 1 dohovoru), návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 38/04, III. ÚS 24/04, III. ÚS 372/06).

Ústavný súd zo s'ťažnosti a z obsahu spisového materiálu zistil, že napadnuté konanie krajského súdu začalo po podaní žaloby s'ťažovateľa o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného 25. mája 2009. Krajský súd po necelom roku od začatia konania vo veci meritórne rozhodol rozsudkom 29. apríla 2010, ktorým žalobu s'ťažovateľa zamietol. Po podaní odvolania najvyšší súd svojím rozsudkom z 15. júna 2011 napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil, no po náleze ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 519/2012 z 24. júla 2013 najvyšší súd uznesením z 19. marca 2014 napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Krajský súd nariadil vo veci pojednávanie na 4. február 2015, ktoré sa uskutočnilo a bolo odročené na neurčito pre účely vyžiadania s vecou súvisiaceho spisu vedeného Okresným súdom Trebišov pod sp. zn. 1 T 42/2014.

Keďže Okresný súd Trebišov predmetný súdny spis vzhľadom na to, že trestná vec nebola dosiaľ právoplatne skončená, krajskému súdu nepredložil, krajský súd napadnuté konanie do právoplatného skončenia predmetného trestného spisu vedeného Okresným súdom Trebišov uznesením z 2. marca 2015 prerušil.

Proti uvedenému uzneseniu sa s'ťažovateľ odvolal a krajský súd vec 21. apríla 2015 predložil najvyššiemu súdu na rozhodnutie, ktorý o odvolaní rozhodol 18. novembra 2015 a 3. decembra 2015 súdny spis expedoval krajskému súdu.

Ústavný súd na základe vyhodnotenia doterajšieho priebehu konštatuje, že hoci postup krajského súdu v napadnutom konaní nebol optimálny, keďže prvýkrát krajský súd rozhodol takmer po roku od nápadu veci a jeho meritórny rozsudok z 29. apríla 2010 následne potvrdený rozsudkom najvyššieho súdu z 15. júna 2011 bol na základe nálezu

ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 519/2012 z 24. júla 2013 zrušený a vrátený na ďalšie konanie, čím došlo k predĺženiu jeho priebehu, intenzita priet'ahov s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu však nedosiahla podľa názoru ústavného súdu taký stupeň závažnosti, ktorý by mohol jednoznačne viesť k záveru o porušení základného práva s'ťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), a súčasný stav konania ani definitívne nevyučuje možnosť prejednávania predmetnej veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (III. ÚS 24/04, III. ÚS 67/04).

Uvedené konštatovanie ústavný súd opiera najmä o skutočnosť, že dĺžka napadnutého konania krajského súdu (do rozhodnutia o jeho prerušení uznesením z 2. marca 2015) po odrátaní doby, keď vo veci rozhodoval najvyšší, resp. ústavný súd, je približne 2 a pol roka.

Navyše, v tejto súvislosti je podľa názoru ústavného súdu potrebné poukázať aj na to, že predĺženie konania bolo vyvolané uplatnením opravných prostriedkov s'ťažovateľom, čo je z procesného hľadiska úplne legitímne, no v súlade s doterajšou ustálenou judikatúrou ústavného súdu (napr. III. ÚS 242/03, IV. ÚS 218/04, III. ÚS 354/2010) predmetné predĺženie konania nie je možné pripísať na ťarchu s'ťažovateľa, ale ani na ťarchu súdu konajúceho vo veci.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd s'ťažnosť aj v časti, v ktorej s'ťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva garantovaného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 S 80/2009 podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Ústavný súd napokon dodáva, že rozhodnutie o tejto časti s'ťažnosti nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí s'ťažovateľ v tejto veci za predpokladu, že by v ďalšom priebehu napadnutého konania krajského súdu dochádzalo k zbytočným priet'ahom, predložil ústavnému súdu novú s'ťažnosť.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľa na ochranu ústavnosti v nej uplatnenými nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. januára 2016